

ERŐS VÁR

AMERIKAI MAGYAR EVANGÉLIKUSOK LAPJA

87.ÉVFOLYAM

2017. NYÁR

2.SZÁM

„A közöny álmából elég...”

(Énekeskönyv 225. ének)

„Könnyű azt mondani, prédikálni” – gondolhatják ma sokan, akik nem mernek, nem akarnak szembenézni a sokszor szörnyű realitásokkal, és álomba menekülnek, rezignációba, közömbösségbe esnek. Szó szerint az álomba vonulnak vissza, akik fájdalmaik, sérüléseik, félelmeik miatt tonna számra fogyasztják évente az altatókat.

„A vallás a nép ópiuma” – mondták sokszor az ateisták gúnyolódva. Az ópiumot, a drogot sokszor fájdalomcsillapításra használták és használják. Van, hogy valaki nem tudja már legyőzni a fájdalmat. Az emberből kiinduló vallásosságnak kétségtelenül van fájdalomcsillapító hatása, de csak átmenetileg, alkalmanként. Az élő Istenbe vetett élő, működő hit pedig MEGSZABADÍT a bűn okozta fájdalomtól! „Bár a szívünk elítél, az Isten mégis nagyobb a mi

szívünknel”...„A teljes szeretet kiűzi a félelmet, mert a félelem gyötrellemmel jár...” (Jn 3,20; 4,18)

„Még a legkiválóbbak is megfáradnak.” (Ézs 40,30) Az Istenben bízónak is időnként összeszorul a szíve, ha az ember, az emberiség nagy nyomorúságaira néznek. Erőt vesz rajtuk a reménytelenség, közöny. ÁMDE Ő FELTÁMADOTT! Él az Isten! Pál szavai szerint, ha a gonoszság terjed, gyarapszik, a KEGYELEM sokkal inkább! Érted? Krisztus megváltott, megmentett népe. Jézus azt mondja a naini halott ifjú anyjának: ne sírj, hagyd abba a sírást, mert nagyobb van itt, mint a halál, a leépülés, betegség, bűn.

Isten keresi azokat, akik ma is beállnak az Ő seregébe a FÖLDÖN. Akikben Isten életteremtő ereje lakik. Akik Őáltala ma is hozzányúlnak a vakhoz, sükethez, bénához, leprához, paráznához, bűnöshöz.

Elég, valóban elég a „vallásos”, álmos közönyből! Félre az „ópiummal”! Józan, teherbíró, megbízható munkatársakra van ma szükség, Isten fiaira, akikre sóvárogva vár a világ.

Nem Luther és Kálvin halt meg értünk, nem ők a nagy reformátorok, hanem a Názáreti, aki az élő vizet, az Istennel való közösséget hozta el a szomjazó emberiségnek.

Jézus Krisztus a Reformátor, aki a deformálódott, minuszba süllyedt egyházat és emberiséget jött helyreállítani. Ezért van még gyülekezet, ezért emlékezhetünk, ünnepelhetünk és reménykedhetünk a jövőt illetően.

Szeverényi János

A magyarországi Evangélikus Misszió lelkésze

Bizonyságtételek: Meghívót kaptál

„De nemcsak ezzel, hanem még szenvedéseinkkel is dicsekszünk, mert tudjuk, hogy a szenvedésből türelem fakad, a türelemből kipróbált erény, a kipróbált erényből reménység. A remény pedig nem csal meg, mert a nekünk ajándékozott Szentlélekkel kiáradt szívünkbe az Isten szeretete.” Róm 5,3-5

A hűtőm eleje tele van meghívókkal. Egyik egy kisbaba születésének megünneplésére hív. Egy másik esküvőre. A harmadik születésnap mulatságra. Nem tudok mindenhova elmenni, de jól esik, hogy valaki rám gondolt, mialatt szervezte a számára fontos eseményt. Nemrég kaptam egy másik meghívót. Nincs kirakva a hűtőre. A naptáramban sem szerepel. Muszáj részt vennem, pedig nem akarok jelen lenni. Ugyanakkor tudom, Valaki rám gondol közben.

Huszonöt éve mellrákot állapítottak meg nálam. Nehéz időszak volt, de drágakövek is előbukkantak közben. Megtapasztaltam a barátság értékét. Megtanultam, mi számít, mi nem. Az emberek kerültek figyelmem középpontjába. Krisztus volt a támaszom. Nemrég megtudtam, hogy a lányomnak mellrákja van. Épp úton voltam a repülőtérre, mikor a hír érkezett. Kerestem egy üres helyiséget a fürdőben, és addig zokogtam, míg elapadtak a könnyeim. Ne megint, Uram. Igaz, hogy hálás vagyok mindazért, amit annak idején megtanultam, de nincs anya, aki ilyen megpróbáltatást kívánna a gyermekének.

Alapigénk, a Róm 5 szolgált vizsgálatásul. Pál apostol itt meghívja valamire a római egyházat. Ha felületesen olvassuk, a meghívás szenvedésre szól, pedig nem így van. Valójában azt akarja, hogy megtapasztalják a hit örömét a megpróbáltatásban. A szenvedésből türelem fakad. Pál nem tagadja a szenvedés valóságát, de felhívja figyelmünket, hogy a szenvedés meg tud erősíteni. Két évtizeddel ezelőtt fogalmam sem volt, mennyire erős vagyok, Isten viszont tudott róla. Ahogy a váróteremben ültem a lányommal, átkaroltam a vállát, de tudtam, hogy a Mennyei Atya is átölelve tartja. A lányom már erős, és ezt a hitének köszönheti. Mialatt végigéli ezt a megpróbáltatást, sok mindent fel fog még fedezni arról a nőről, akinek Isten megalkotta.

A türelemből kipróbált erény. A kipróbált erény megfizethetetlen, kemény kövek végzik a csiszolását. Azzá válunk, amivé lennünk kell, amilyenek Isten ismer minket. Ez az erény túlnő a megpróbáltatáson, bölcsesség, éleslátás, bátorság jellemzi. A kipróbált erényből reménység.

A Jézussal viselt szenvedés alatt tekintetünk Rá, a Belé vetett reményre fókuszál. Ahogy lányomat kísérem az úton, fura, hogy kívül vagyok. Minden hajdani érzést újraélek, és minden még nehezebb, mert az én drága kislányom éli most át. Egy dolgot biztosan

A nekünk ajándékozott Szentlélekkel kiárad szívünkbe az Isten szeretete. Amiben 25 éve támaszt leltem, most is érvényes. Isten ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Szeret engem. Szeret téged. Szeretete bőségesen árad megpróbáltatások idején. Mire szól hát meghívásunk a megpróbáltatásban? A hűtőre és a naptárba új meghívók kerültek, mióta ezt az új utat járom a lányommal. Elhozni az unokákat ekkor, orvoshoz menni akkor, együtt imádkozás a lányoméért egy másik alkalommal.

De az igazi meghívást anyai szívem őrzi, és imádkozom, hogy a lányom is megkapja: örömmre szól, mert Isten szeretete még a legnehezebb időszakokon is átsegít. Ezt a meghívást elfogadom, és az Úrba vetem bizalmamat.

Mennyei Atyám! Én ezt nem kértem, nem akartam, de tudom, hogy itt is velem vagy, és azokkal, akiket szeretek. Te vagy Kösziklám és Pajzsom, Benned biztonságban vagyok. Jézus nevében, Ámen.

Lassíts!

„És elnevezte Isten a világosságot nappalnak, a sötétséget pedig éjszakának. Így lett este, és lett reggel: első nap.” 1Móz 1,5

Egyik nap a Bibliámat olvasva észrevettem egy komoly „tévedést” az Írásban. Mindenki tudja, hogy előbb jön a reggel, az este csak azután. Nemde? De itt fehéren feketén más áll. A Teremtés Könyve elején azt olvassuk: „és lett este, és lett reggel.” Hát persze, hogy nem tévedés. Isten az estével indított, a feltöltődéssel, és következett belőle egy termékeny nap. A mi kultúránkban a pihenést gyakran rossz dolognak tartják. Ha dolgozunk, igyekszünk keményen dolgozni. Amikor játszunk, teljes gőzzel játszunk. Tudjuk, hogyan töltjük fel az időnkét emailekkel, autómossal, takarítással, edzéssel, és mindennapi feladatainkkal. De azt tudjuk-e, hogyan kell pihenni?

Tizenkilenc éve, zsenge 32 éves koromban rákot diagnosztizáltak nálam. Mikor megtudtam, kitörtem: „Erre most nincs időm!” De a rákot nem érdekelte a határidőnaplóm. Az életem megváltozott, kikerült belőle egy csomó minden, amit addig életbevágónak tartottam, s jött helyette a kemó, a műtét, a sugarazás. Ennek a nehéz korszaknak egyik szépséges gyümölcse az új fontossági sorrendem. Megtanultam, hogyan tegyem félre a tennivalókat és az aggodalmaskodást. Hogyan pihentessem az agyamat és a testemet. Hogyan lassítsak, ha összecsapnak felettem a hullámok, s mérlegeljek, mi a fontos, mi nem az. Egy idő múlva már az éjszaka vált napjaim kezdetévé. A pihenésből következett a nappal, a megérdemelt munka.

Ez a felfogás megváltoztatta az életemet. Nemcsak testileg, lelkileg is. Nemrég úgy alakult, hogy egy nap két különböző helyen kellett előadást

tartanom. Ahogy közeledett a nap, a Mennyei Atyával töltött időm „estévé” változott. Készültem az előadásra, de Istennel való találkozásom lelkemet felüdítő, csendes egyesülés volt. Amikor megérkeztem a városba, ahol az előadásokat tartottam, becsuktam szállodai szobám ajtaját, s ahelyett, hogy a jegyzeteimmel foglalkoztam volna, Atyámhoz bújtam. A pihenésből valódi evangelizáció fakadt. Friss voltam, nem saját erőfeszítéseim, hanem az Ő jelenléte készített fel.

Hányszor lemerülünk, mert kilengünk az egyensúlyból. Szívesen mondanám, hogy egyszer s mindenkorra kigyógyultam a rohanásból, de nem mondhatom. Előfordul, hogy lassítanom kell, újraértékelnem a prioritásokat. S ha a testi vagy lelki felüdülés a fontossági sorrend végén szerepel, mindent föl kell raknom az asztalra, s kérnem kell Isteneimet, válogassa szét a dolgaimat, segítsen visszarakni az „estét” az őt megillető helyre.

Uram, ha az utolsó helyre száműzlek, sosem fogom meghallani a hangodat. Ha kifulladásig üzöm magam, minden össze fog kuszálódni. Tudom, az élet feladatokból áll, de segíts kialakítanom a megfelelő fontossági sorrendet. Szervezd át az életemet, s adj igazi pihenést, olyat, amit csak Te tudsz adni. Jézus nevében, Ámen.

Haláljel - regény részlet

A lányom bekukucskál a szobába, ahol alszom. Intetek neki, jól vagyok, ne izgulj!

Az éjjel rosszul lettem, de már túl vagyok rajta. Intetek, és mosolygok rá.

Most nála lakom, a lányomnál. A lakásom kész csatatér. Oda már nem mehetek vissza.

A lányom azt mondja, nem bírnék ott élni azok után, ami történt. Kímél. Dédelget. A kedvemet lesi. Mindennel ellát. Anyám hasában sem volt ilyen jó dolgom!

Itt minden van. Még kert is, amire mindig vágyódtam. Esténként kiülünk a teraszra, nézzük a naplementét. Keresztrejtvényt fejtünk. Én szoktam őt kisegíteni, ha elakad.

Megsuhan a virágok esti sóhaja a feltámadó szélben.

A kertből idelátszik a templom tornya. Csak a sarkig kéne elmennem, hogy Istennel találkozzam. A lányom kapacitál, csak egyszer menjünk el odáig! Azt hiszi, ez nekem elengedhetetlenül fontos. Vagyok én olyan jóban Istennel, hogy templom nélkül is meghallgasson.

Nincs erőm. Húz az ágy. Felöltözni sincs kedvem. Nappal is hálóingben vagyok, legföljebb fölkapok egy könnyű köntöst, ha felkelek. Majd megtudod, kislányom, ha annyi időt leszel, mint én, ne erőltess!

A lányom nem hagy békén. Azt hiszi, örökké fogok élni. Nem akarok csalódást okozni neki, ezért már elég régóta mondogatom, hogy felkészítsem rá, nincs már sok hátra, érzem.

Ő ilyenkor csak legyint, tréfásan megfenyeget, és azt mondja:

– Ha megtudom, hogy meghalsz, agyoncsaplak!

Igen, ezt mondták nekem mások is mindig, mikor meglátták a tenyeremen a hosszú életvonalat: „Magát úgy kell agyoncsapni!”

A lányom nem vesz komolyan. Azt hiszi, örökké fogok élni. Igaz, hozzászokhatott, kilencvenhárom éves vagyok. Illetve csak leszek, huszonegyedikén. De azt még meg is kell érni!

Az éjjel fölkeltem, hogy kimenjek a vécére. Már csak a botra támaszkodva volt erőm.

Kop-kop... Igyekeztem halkán járni, de a lányom már föl is pattant, és eltámogatott odáig. Hátulról a hónom alá nyúlt, mint egy villástargonca emelőkarja, és így szépen eltotyogtunk a vécéig.

Jó, ha az embernek lánya van!

Nem akarok gondot okozni neki. Állandóan etetne,

itatna. Nem érti meg, hogy az én koromban az ember már a levegőből is megél. Most is hozza már a pirítóst, a lágy tojást, tejeskávét. Eszegetek a kedvéért, de nincs semmi étvágyam.

Az éjjel rosszul voltam, de elmúlt. Most reggel van, és én intetek a lányomnak, mikor bekukucskál hozzám, hogy megnyugodjon, jól vagyok.

Bekapcsolja nekem a tévét, ahogy szokta ilyenkor délelőtt. De ma nincs kedvem Derricket nézni, zárd el, kislányom! Inkább gyere, és kend be a bal karomat, a mellemet vietnámi balzsammal, az mindenre jó. Jaj, de jól esik! Most eredj a dolgozdra, ne törődj velem, látod, nincs semmi baj. Szundítok egyet...

Csöng a kaputelefon.

– Ki az?

– Csókolom, a Gázművektől jöttünk, ellenőrzés, tessék beengedni!

Az emeleten már a nyitott folyosórácscsal várom az embereket. A lakásajtót sem csuktam be.

A fiatalember egyedül van. Előremegyek, hogy mutassam neki az utat, de már az előszobában nekem támad, hol a pénz?

Nem értem, milyen pénz, hiszen én minden hónapban rendszeresen fizetem az átalányt.

De már lökdös is a szoba felé, és egyre a pénzt követeli. Nincs pénzem! – kiáltom.

A tévé szól. Elég hangosan, mert rosszul hallok már. A férfi még jobban felhangosítja, és most már fenyeget. Felemeli a vázát, ütni készül. Megtántorodom. Elönt a vér. A számban is üvegszilánkok ropognak.

Hol a pénz, hol a pénz? – hallom a pokróc alól, amit a fejemre dob. Fojtogat. Nem kapok levegőt, eressen! A pénz a felső fiókban van!

Felriadok. Iszonyú szorítást érzek a mellkasomban. Zsibbad a karom. Hányinger környékez. Öklendezem. A lányom beszalad hozzám, edényt tart az állam alá, de semmi nem jön belőlem, csak a nyelvem fordul ki a számból. Zihálva veszem a levegőt, a pulzusom az egekben.

– Anya, mi van veled?

Nem tudom, kislányom, mondom neki, pedig dehogyis-nem tudom. Tudom én azt nagyon jól...

A lányom mentőért telefonál. Aztán megtámogatja a hátamat párnákkal, és átölel. A fejemet a vállára hajtom. Milyen jó, ha az embernek lánya van!

Elmúlt a roham. Már jó, már minden jó...

Elmosolyodom. Lehunyom a szemem. Újra gyerek vagyok. Poroszkálok az úton, cipőm orrával felkavarva az

Alföld szikes porát. Száll, száll a por, fodrozódva, lengedezve, mint a legfinomabb fátolselyem... Ó, ha nekem ilyen ruhám lehetne! Hangtalanul úszom ebben a füstszerű anyagban. Belemerülök, körbeölel. Lány hullámokat vet körém, valósággal beöltöztet abba a tündérruhába, amelyre mindig is vágytam. Suhanok egyre, valami visz, meg sem kell mozdulnom. Szürke leplemet lengeti a szél, engem is továbbsodor, anyagtalanul, súlytalanul. Ó, milyen könnyű repülni! És mi csoda csend! Megállt a hang is...

Lassan oszlik a köd, tágul a tér, opálos fény dereng a távolban. Istenem, de szép! Ahogy a könyvekben meg van írva...

Felriadok. Hangok, színek, mozgás... Megjöttek a mentősök. Nincs menekvés. Kezelésbe vesznek. Vizsgáltnak, műszereket kapcsolnak rám, kérdegetnek. Hallom, hogy valami frissen lezajlott szívinfarktust emlegetnek. Tanakodnak, felhívják a házi orvosomat. Kérdéseket intéznek hozzám. Felelek, amíg tudok, aztán már nem. Mondat közben csuklik félre a fejem. Most haltam meg. De észreveszik, és nem hagyják.

Lekapnak az ágyról, a szőnyegre fektetnek, és kezdődik az újraélesztési nagyüzem. Oxigénpipa, infúzió, szívmasszázs. Dolgoznak rajtam. Hárman is. Felváltva. Gyúrnak, gyömöszölnek, csorog róluk a verejték. Keringetik a véretem, csöpög belém az infúzió. A lányom tartja a tasakot. A szemem nem tudom lehunyni, meredten gúvad a semmibe, mint az egyiptomi agyagszobrocskáké. Nedves gézt dobnak rá, hogy ki ne folyjon. Az ütemes rázkódástól úgy ugrál rajta, mint dobon a babszemek földrengés idején. Állandóan félrecsúszik, a lányom igazítja meg néha. A fejem minden dögönyözésre a földön koppan. Hát már teljesen össze akarnak törni? Eresszenek! Nem kapok levegőt! A pénz a felső fiókban van!

Mire ez az egész céció? Mit erősködnek? Meg fogok halni. Már meg is haltam.

Mit akarnak még? Hogy a lányom nyakán maradjak kómában, bénán, hülyén? Hogy évekig pelenkázson? Hogy gépek tartsanak életben? Minek? Nem akarom! Már másfél órája folyik ez a cirkusz. Egy bordám sem ép, egyetlen tagom sincs már a helyén. Olyan vagyok, mint egy gumibaba, amelyet csak pumpálnak, pumpálnak, de valahol ereszt... Már tudatom sincs, amellyel mindezt elgondolhatom. A számban oxigénpipa, nem tudok beszélni. Hagyják már abba, az isten szerelméért! Megfulladok! Eresszenek! A pénz a felső fiókban van!

A lányom üvölt, zokog, hisztériázik. Vele kéne törödniük, hiszen mindjárt belehal az aggodalomba!

Ő érzi, hogy értelmetlen ez az egész. Addig volt jó, míg a vállán nyugtattam a fejem.

Óvatos kérdéseket tesz fel a verejtékező mentősöknek. Van-e remény? És ha igen, mire? Szinte sugallja, hogy állítsák le ezt a hiábavaló küzdelmet, ne kínozzanak tovább.

De a mentősök nem tágítanak. Nem erre esküdtek föl. Ők nem hagyhatják abba!

Most előkapják a defibrillátort, a „vasalót”, ahogy ők mondják. Összerándulok, mint egy megtáncoltatott zombi. Legszívesebben szétütnék közöttük, felpofoznám őket, és elküldeném az anyjukba! Egészségügyis voltam, tisztában vagyok a helyzettel.

Lehet, hogy én akartam így! Lehet, hogy én rendeltem meg azt a betörőt, aki beteljesítette a jóslatot, és végre agyoncsapott!

Elfáradtam. Elég volt! Fel akarom venni a fátolruhámat, el akarok menni!

– Anya, meg fogsz gyógyulni, meg fogsz gyógyulni!
– hallom a lányom kétségbeesett, minden értelemről megfosztott biztatását, melyben maga sem hisz, de rólam azt gondolja, olyan hülye vagyok, hogy beveszem. Ej, kislányom, mire való ez? Mennék már, hagyjatok békén!

Beszélni nem tudok, számban oxigénpipa. De a szemöldökömet összerándolom. Kétszer is!

Tiltakozásom jeléül.

A lányom felujjong:

– Összehúzza a szemöldökét, életjelt adott, él!

Kis csacsim... hogy te mekkorát tévedsz! Haláljelt adtam.

A mentősök elértik, és megkegyelmeznek. Elengedik a mellkasomat, mintegy demonstrálva a lányom előtt, hogy már jó ideje csak ők keringetik a véretem. Az EKG hullámai szépen kiegyenesednek. Engedik a vonalat végigfutni.

Végre...

Tudom es mindig tudtam, hogy Jézushoz megyek, folytatódik nála az életem...

Frideczky Katalin

Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia

Elnök: Nt Bernhardt Béla főesperes

Urunk, Istenünk, Mennyei Édes Atyánk!

Azért jövünk ma hozzád, hogy kérjük Szentlelked erősítő, vigasztaló jelenlétét az életünkben. Látod, hogy hány fajta fájdalom, seb, begyógyulásra váró törés, amit magunkkal cipelünk. Olyan jól megtanultuk, hogy hogyan leplezzük ezt mások előtt. Talán már magunk sem hiszünk abban, hogy az életünk sokfajta nyomorúsága változhatna, gyógyulhatna. Kérünk, hogyha valóban lehetséges a gyógyulás, lehetséges a vigasztalás, add nekünk! Urunk, kérünk, szólj hozzánk úgy, ahogy erre egyedül csak te vagy képes, hiszen a Biblia szerint olyan jól ismeresz minket, mint senki más. Tudod a szívünk állapotát, látod az éppen most fejünkben, szívünkben kavargó gondolatokat.

Újra - és újra eléd jövök, Uram, a kegyelmet keresve ahhoz, hogy a Te akaratod szerint élhessem meg a mai napomat. Légy ismét nagylelkű hozzám, ahogy ez idáig mindig is az voltál! Nélküled semmit sem tehetek. Veled mindent megtehetek.

Uram, segíts megértenem Isten országának láthatatlan erejét: azt, ahogy a kicsiből és gyengéből pillanatok alatt valami nagy és éltető válik!

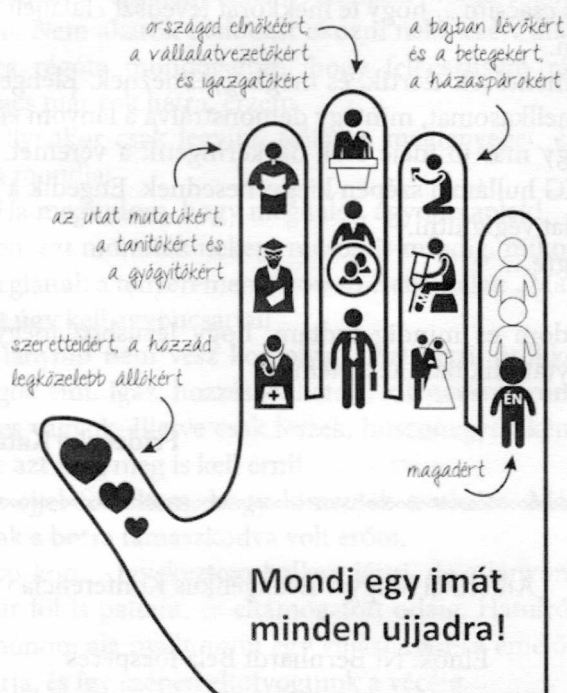
Válaszolj nekünk, Istenünk! Lépj mellénk, emelj fel bennünket!

Köszönjük, hogy várhatjuk tőled most is, hogy megajándékozol bennünket minden elképzelésünkön felül szavaddal, jelenlétednek áldott erejével. Könyörgünk, Urunk, add, hogy ne legyünk ennek akadályai. Jézus Krisztus nevében köszönjük, hogy már meghallgattál bennünket.

Ámen

Lelkifröccs - apró gondolatok

Imádkozz!

© Copyright: Szeged-Belvárosi R. K. Pülszónia, 2013

MINÉL KÖZELEBB VAGYUNK

Ne feledd! a Pásztorhoz

annál nagyobb biztonságban vagyunk a farkasoktól ...

HÍREINK

Evangelikus Missziói Központ állásfoglalása a homoszexuális életformával kapcsolatban:

- Elismerjük, hogy keresztyénként és egyházakként sok esetben mi sem megfelelően viszonyulunk a homoszexuálisok felé. Életvitelük elutasítása miatt sokszor a homoszexuális embereket is elutasítjuk, segítség és a szeretetteljes melléjük állás helyett tabuként kezeljük, megjegyzéseinkkel akár akaratainkon kívül is megbélyegezzük, kirekesztjük őket. Sokan –tudatlanságból- figyelmen kívül hagyják azt a tényt, hogy a homoszexuálisok többsége részben körülményeinek áldozataként (szocializáció) vált ilyen hajlamúvá.

- Isten ellenzi a hátrányos megkülönböztetést, ezek ellen küzdenünk kell, de a homoszexuális együttélést nem fogadhatjuk el a heteroszexuális házasság legitim alternatívájaként. Ugyanez a házasságon kívüli heteroszexuális kapcsolatokra is igaz.

- A bűn egész emberi természetünket megromtotta és eltorzította. Ez alól szexualitásunk sem kivétel. Az elutasító hozzáállásra való ellenreakció megpróbálja

a homoszexualitást normális életmódnak láttatni. Hiszünk, hogy ugyanaz az evangélium, amely a mi életünket átformálta, bárkit megváltoztathat.

- A szexualitás helye az Isten által szerzett heteroszexuális házasságban van. A Biblia erre vonatkozóan nem mutat más alternatívát. Isten ezt a rendet teremtéskor állapította meg, nem kultúráktól tette függővé, ennek érvényessége egyetemes és állandó. A homoszexualitás gyakorlását a teljes Szentírás kijelentése alapján az Isten által megszabott normától való eltérésnek tekintjük, és nem egy, a normális viselkedés keretein belül elfogadott variációnak. Nem támogatunk semmilyen ál-teológiai érvelést, amely megpróbálja ennek ellenkezőjét bizonyítani.

- Az előítéletesség, a gyűlölet, az utálat, a verbális vagy tettleges agresszió gonosz dolog, de a homoszexualitás gyakorlását szorgalmazók is a gonoszság szolgálatába állnak, amikor jónak mondják azt, amit Isten rossznak mondott.

2017. július

Vendég és testvér járt nálunk

Szeverényi János a magyarországi Evangelikus Egyház missziói lelkésze ellátogatott hozzánk. Előadást tartott valamint igehírdetéssel szolgált közöttünk. Nyugat oldali Magyar Református gyülekezetben, Nyugat oldali Magyar Evangelikus gyülekezetben, a torontói Magyar Evangelikus gyülekezetben. Ezenkívül résztvett és áhitattal szolgált a Reformáció 500. Ünnepe során Niagara Fallsnál.

Mindig örülünk a vendégeknek, akik az óhazából jönnek. János mint barátunk, együtt tanultunk a Hittudományi Egyetemen, jó volt együtt lenni vele, beszélgetni. Köszönjük a Lélek által mondott szavakat, biznyságtételeket. Álljon itt két cikk, amit róla illetve

amit Ő írt, mint élménybeszámoló.

Pünkösöd ünnepét a keresztyének az idén világszerte június 4-én tartják. Nekünk, magyaroknak, ez egyben a Trianonra emlékező nemzeti összetartozás napja is. Egy nappal korábban, szombat délután öt órától egy, az ünnepre hangoló irodalmi estet szerveztek a Cleveland Nyugat oldali református templomban. A résztvevőket Tamásy Éva tiszteletes asszony köszöntötte, elénekeltük a Jézus te égi szép kezdetű éneket és nemzeti imánkat, a Himnuszt, majd a kezdő imában a házigazda azért fohász kodott, hogy „átélhessük a testvéri közösség csodálatos érzését”. A kisgyerekek énekeltek és szavaltak,

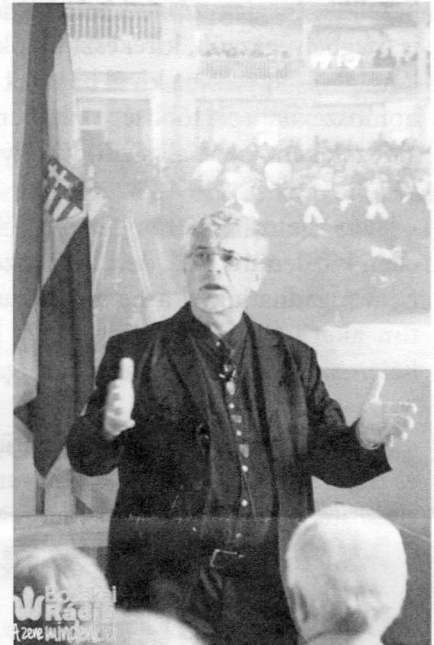
három felnőtt ünnepi verset mondott, az énekkar három pünkösdi éneket adott elő. A fél órás bevezető program után Szeverényi János evangélikus missziói lelkész tartott vetített képes előadást.

A jeles budapesti vendég bemutatkozásában beszélt gyermek- és ifjúkoráról, Isten-kereséséről, és a teológus pályán való elindulásáról. Megtudtuk, hogy egy békéscsabai 12 gyermekes, család 11. tagjaként született. Szülei egyszerű, de imádkozó-bibliaolvasó emberek voltak. Ilyen környezetben felnövekedve mégis szinte menekült mindenfajta vallásos tevékenységtől, fényképész mesterséget tanult, profi fotós lett. Öt év múlva barátai hívására ment el újra a békéscsabai templomba, ezúttal rátalált Istenre, megtért és hamarosan teológiai tanulmányokat kezdett. A lelkészi pályát, úgy tűnik, igen korán kiszélesítette, konferenciákat, munkatársképző tanfolyamokat szervezett, Vezess! címmel ifjúsági módszertani lapot szerkesztett, átjárt Erdélybe és Kárpátaljára, segítette az ifjúsági munkát. Im-már 14 éve, hogy Budapesten az Evangélikus Missziói Központ és a Magyar Evangélikus Rádiómisztó igazgatója, a Híd evangélikus missziói magazin főszerkesztője. Fontos megbízatásai és szerteágazó tevékenysége ellenére előadásában nem saját személye, hanem munkatársai kaptak hangsúlyt: lelkészek és laikusok, tudós, művész, vagy egyszerű emberek. Történeteket is mondott, majd minden kép mellé, sok esetben olyan emberekről, akik csodával határos változásokon mentek át. Szíve vágya, hogy folytatódjon ez a munka. „Istenünk, áldd meg a magyarokat: megtéréssel, szolgálattal” – mondotta befejező imájában, majd az Ézsaiás próféta könyve 43. rész

első verséből idézett: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!”

Hamar eltelt és pontban hét órakor ért véget a hetven perces előadás. Az összejövetel szeretetvendégséggel zárult. Pünkösdvásárnap, az észak-amerikai körútján lévő Szeverényi János két istentiszteleten is hirdet igét. Várhatóan tovább szól az ünnep fő üzenete. Az irodalmi est és mottója ezt már beharangozta: „Szívünkbe áradt az Isten szeretete, a nekünk adatott Szentlélek által” (Róm 5,5b).

id. Szilágyi László

Ünneplő magyarok a szórványban. Reformációs konferencia a Niagaránál

Háromszáz észak-amerikai protestáns ünnepelte a reformáció kezdetének ötszázadik évfordulóját június 7-től 9-ig a kanadai Niagara Falls település melletti karmelita kolostorban. (Volt némi bája annak, hogy a reformációs ünnepség katolikus kápolnában kezdődött, és St. Martin magyar előadóművész az Ave Mariát játszotta klarinéton. A háttérből az oltáron álló Mária-szobor figyelte a nem mindennapi jelenetet.) A szervezők nagyszerű helyszínt választottak a találkozáshoz, néhány száz méterre a Niagara-vízeséstől. A teremtettség e csodája éjszakánként a szobánkba is beszűrődő zúgásával emlékeztetett az „élő víz”-re, amelyet Jézus ígért azoknak, akik

a Szentlélek által kapcsolatban élnek Istennel. „...Isten patakja tele van vízzel.” (Zsolt 65,10) Ez a patak kifogyhatatlan, áradó, életadó egy ilyen bolond korban is, amelyben élünk. Ez a reformáció titka is.

Nem Luther és Kálvin halt meg értünk, nem ők a nagy reformátorok, hanem a Názáreti, aki az élő vizet, az Istennel való közösséget hozta el a szomjazó emberiségnek. Jézus Krisztus a Reformátor, aki a deformálódott, mínuszba süllyedt egyházat és emberiséget jött helyreállítani. Ezért van még gyülekezet, ezért emlékezhetünk, ünnepelhetünk és reménykedhetünk a jövőt illetően. A másfél milliónyi magyar több hullámban érkezett Amerikába: az 1848–49-es szabadságharc leverését követően, aztán az 1930-as évek gazdasági válsága idején, majd a második világháború és az 1956-os forradalom után. A kívándorlók templomokat építettek, gyülekezeteket alapítottak.

Most az Egyesült Államokból, Kanadából, de még Ausztráliából is érkeztek erre a konferenciára, nagyjából reformátusok. Az evangélikusokat a clevelandiak és a torontóiak képviselték, valamint jómagam, aki az anyaországi eklésia köszöntését vittem. Komoly erővel vonult fel a magyarhoni és az erdélyi reformátuság is, két püspökkel. A magyar kormányt is többen képviselték Balog Zoltán miniszter vezetésével.

Igehirdetések, fórumok, ünnepi istentisztelet – konfirmációi fogadalom megerősítésével – tették tartalmassá a találkozást. Nyíltan előkerült a szórványban élő magyarság és az egyház helyzete. Nagy kérdés, hogy a gyülekezetek stagnálnak-e, vagy missziói beállítottságuk, netán elfogynak, és tisztelettel, kegyelettel a sírig kísérjük őket. Mindhárom változatra vannak példák ezen a vidéken is. Ma is reformációra van szüksége az egyháznak.

Magyar evangélikusok Clevelandben

Egy időben a második legnagyobb magyar településnek is nevezték a most félmillió nagyvárost. Két nagy templomot és parókiát is építettek az elődök.

Fájdalmas, de szükségszerű döntést hozott a gyülekezet vezetése az elmúlt években, amikor arra az elhatározásra jutottak, hogy eladják mindkét fenntarthatatlanná vált templomukat. A valamikor városrészt képző magyarság szétszóródott, a lakosság kicserélődött. A hívek féltek a veszélyessé vált környéken.

Ebben a városban valóban szinte minden utcasarkon templomot találunk. Itt nincs központi támogatás, mesterségesen üzemeltetett egyházközség. Ha van megfelelő létszámú közösség, van, aki fenntartja az épületeket, ha elfogy a gyülekezet, át kell gondolni a helyzetet. Eladni sem sikerült az épületegyüttest, árverésen, áron alul adták tovább egy kopt közösségnek.

A másik templomot három éve árulják, eddig eredménytelenül. Különös volt bejárni a helyiségeket, látni az utolsó istentisztelet énekszámait a táblán, a félretett hangszereket, bútorokat, kegytárgyakat. Elhagyottá vált az Isten háza. A környék zsványai rendszeresen betörnek, színesfémeket keresve még a vécét is szétverték.

Mégis van remény. Isten a földön leginkább az emberszívben szeret lakozni, és nem kőépületekben. A közösség, amíg nem vásárol saját tulajdonú ingatlant, egy magyar református épületegyüttesben és a Tamásy lelkes házaspár lakásában tartja összejöveteleit.

Igét hirdetem a református és az evangélikus istentiszteleten, előadást tartottam Reformáció napjainkban – a misszió mai útjai címmel. Élénk gyülekezetet találtam. Szinte mindenkinek van aktivitása, szolgálata, valamint érkeznek újabb érdeklődők. Idővel talán az evangélikusok is elkezdhetnek angol nyelvű alkalmakat is tartani, hiszen a harmadik és negyedik generáció tagjai már nem feltétlenül beszélnek magyarul. Úgy gondolom, hogy az egyháznak nem csupán a magyar nyelvűeket kell elérnie.

Élmény volt a kilencvenéves Mihály Ernő által vezetett városnézés. Ötven éve felügyelője a gyülekezetnek. Nem Magyarországon született, életében csupán két hetet töltött hazánkban. Százéves bátyjával szeretnének egyszer végighajózni a Dunán. Ernő bácsi még az eredeti magyar negyedben él. Megmutatta, hogy hol voltak az éttermek, üzletek. Kreatív gondozója a magyar kulturális parknak

Meglátogattuk a környéken élő különleges, anabaptista eredetű keresztyéneket, az amishokat is. Ők tudvalevően nem használnak áramot, tehát internet, televízió sincs a lakásukban. Nyugdíjat sem fogadnak el az államtól. Csendben, visszahúzódva, természetközelen élnek. A környezetvédők manapság szimpatizálnak velük, némelyek még csatlakoznának is hozzájuk.

Magyar evangélikusok Torontóban

Kanada legnagyobb városa mintegy ötmillió lakosú. Úgy tűnik, a sok nemzetiség békében él együtt, nagy területen. A szabadság itt is jelen van. A város egyik legismertebb terén a homoszexuálisok zászlaját fújja az Ontario-tó felől érkező szél (Clevelandben is láttuk a homoszexuális városnegyedét intézményekkel, templomokkal, számtalan jelképpel, zászlóval díszítve). A tó környékén valamikor a huron indiánok éltek.

Az evangélikusok közösségét dr. Mekis Éva felügyelő tartja össze. Tamásy Zoltán lelkész az ötszáz kilométerre lévő Clevelandből jár át minden második vasárnap ígét hirdetni. A magyar gyülekezet német evangélikus templomot bérel. A Muravidékről származó egyik idős testvér évtizedek óta százhusz kilométerrel jár az istentiszteletre.

Itt is megtartottam reformációs előadásomat, és hirdetem az evangéliumot. A torontói baptisták is meghívtak szolgálatra. Ők a város szélén építenek új imaházat.

Egyik délután Mekis Éva házában találkozott az ökumenikus kórus. Különleges tapasztalat beszélgetni az itt élő magyarokkal.

Szinte mindenkinek regénybe illő életútja van. Az egyik néni felidézte azt a borzalmat, amikor 56-ban Budapest belvárosában szaladtak egy forgó, lövöldöző orosz tank előtt. Vagy húszan próbáltak bemenekülni egy házba, de nem tudták kinyitni az ajtaját. A gyilkológép szinte mindenkit lelőtt, de ő csodával határos módon életben maradt. Az itteni magyarok sok ezer kilométerre élnek attól a helytől, ahol születtek, ahol megtanultak beszélni. Élettörténetük, sorsuk eltérő, ám a gyökerek, a hit és a nemzetiesség összetartja őket.

Idős orvos barátom így köszönt el tőlem amerikai utam előtt: „Minden lépésedet áldás kísérelje!” Fontosak az ilyen áldáskívánások.

Szeverényi János
(Evangélikus Élet 2017. július)

Nt Bernhardt Béla főesperes - AMEK

Nt Bernhardt Béla főesperes úr és kedves Feleségére Rózsára imádságos szeretettel gondoljunk. Főesperes úr már nem tudja elvégezni szolgálatát akár az Erős vár újsággal kapcsolatban, valamint az AMEK ügyét. Szeretnénk még ebben az esztendőben AMEK közgyűlést tartani, ennek időpontját a következő lapban közöljük.

Béla bácsit és Feleségét a szerető Isten szeretetében ajánljuk. Kérjük az Urat tartsa meg közöttünk őket szeretetben, hitben és jó egészségben. Szükségünk van rájuk és szeretnénk, ha tudják, mindenben mellettük vagyunk.

Nagyon szépen köszönjük Gordos Juditnak, aki jelenleg Gödöllőn él családjával együtt, hogy az Erős vár újságot elkészíti nyom-

dakész állapotra. Nagyon lelkiismeretesen, önzetlenül segít, hálás köszönet érte.

Clevelandi Hírek

ELSŐ MAGYAR EVANGÉLIKUS ÉS NYUGAT

15300 Puritas Ave., Cleveland, OH, 44135. Istentisztelet minden vasárnap déli 12-kor. Lelkészi hivatal: 18493 High Parkway, Rocky River, OH, 44116. Tel.: (216) 961-6895. Felügyelő: Tóth Domján Klára, Mihály Ernő. Lelkészek: Tamásy Éva és Zoltán.

Szeretettel hirdetem, hogy gyülekezetünk vezetőségében változás történt. Fördös Katinka felügyelő asszonyunk lemondott tisztségéről. Hálásan köszönjük, hogy öt éven keresztül vezette mint világi elnök gyülekezetünket. Isten gazdag áldása és kegyelme legyen továbbra is vele, szeretettel számítunk további szolgálatára gyülekezetünkben. Gyülekezetünk közgyűlése Tóth Domján Klárát választotta felügyelővé. Klára 64 éve gyülekezetünk tagja, akit hűségéről és szeretetéről jól ismerünk. Istenünk áldó kegyelme legyen vele.

Szeretettel hirdetjük, hogy Tamásy Márton organistánk kitűnő eredménnyel végezte el a jezsuita Szent Ignácus fiú gimnáziumot. Nagyon büszkék vagyunk rá. Tanulmányait az ohioi Bowling Green egyetemen folytatja. Isten megtartó szeretetét kívánjuk életere. Köszönet mindazoknak, akik segítték őt imádságban és ebből az alkalmából ajándékkal kedveskedtek neki.

Szeretettel és örömmel hirdetjük, hogy hűséges és kedves egyháztagnak Virágh Ágnes új és szép condomíniumba költözött. Istenünket kérjük, hogy Ágnes testvérünk érezze és tapasztalja meg az új otthonában is Isten kegyelmét.

ALKALMAINK:

A hónap első vasárnapján gitáros istentisztelet. Magyar iskola és óvoda szeptember közepén folytatja munkáját. Gyermekeknek és felnőtt éneknek, Kis Magyar Kórus szintén. Női Kör minden második szerdán délelőtt 10 órakor, közös megegyezéssel néha este 7 órakor.

Augusztus 12 - Táncos est (dance evening)

Szeptember 9 - Irodalmi est, Reformáció 500 3. Rész, vacsora (Literary evening, Reformation 500, Part 3, dinner)

Szeptember 24 - Aratási hálaadás, ebéd (Harvest thanksgiving, luncheon)

Október 14 - Reformáció 500 4. Rész (Reformation 500, Part 4)

Október 29 - Közös istentisztelet a protestáns egyházakkal (ocumenical protestant service)

November 11 - Bazár, hurka kolbász vacsora (Bazaar, sausage dinner)

December 3 - Mikulás napi ebéd (St. Nicholas luncheon)

December 17 - Karácsonyi concert, vacsora (Christmas concert, dinner)

Torontói Hírek

Lelkész: Tamásy Éva, **Beszolgáló lelkész:** Tamásy Zoltán. **Templom:** 116 Bond Street. **Lelkészi hivatal:** 18493 High Parkway, Rocky River, 44116, USA. **Felügyelő:** Dr. Mekis Éva, 34 Langbourne Pl., North York, ON, M3B 1A9 (minden posta ide küldendő). **Tel.:** (416) 300-9305. **Istentisztelet, júl-aug. kivételével, a hó 2. és 4. vasárnapján du. 4-kor.**

Szeretettel hívjuk Hittestvéreinket 2017. Szeptember 10-én délután 4 órakor tartandó évadkezdő istentiszteletünkre. Úrvasoraosztás is lesz.

Adakozóink:

Hálásan megköszönjük kedves Hittestvéreink támogatását.

Kérnénk szépen továbbra is szívügyüknek tartásuk, hogy megjelenhet az Erős vár újság és a szórványban élő magyar evangélikusok illetve bármelyik felekezeti tagok felé végezhesük szolgálatunkat.

A szerkesztőbizottság kéri szíves megértésüket, ha hibázik, igyekszünk a legjobbat adni. Kérnénk szépen jelezni, ha valaki e-mailen keresztül szeretné kapni az Erős vár újságot, de természetesen így is kérnénk a lapra a támogatásukat. Egy lap megjelenése, nyomdaköltség és postai költséggel együtt 750 dollár.

Strasser Alfréd 100 dollár

Becht Gábor 24 dollár

Borsos Erika 106 dollár

Ketzan Tibor és Katalin 50 dollár

Schmidt Béla 20 dollár

Petrakovits Mária 25 dollár

Rátoni Nagy Tamás és Vali 12 dollár

Menyhárt István 50 dollár- Feleségének Menyhárt Éva emlékére

Nandyné Irsay 15 dollár

Szeless Berta 25 dollár

Bors Jolán 16 dollár

Mindennapi Kenyér

AUGUSZTUS:

12. szombat - Fil 2,12-18 · ApCsel 23,1-11

Szentháromság ünnepe után 9. Vasárnap:

13. vasárnap - Mt 25,14-30 · Fil 3,7-11(12-14) · Zsolt 14

14. hétfő - 1Kir 3,16-28 · ApCsel 23,12-35

15. kedd - Ef 5,15-20 · ApCsel 24,1-21

16. szerda - 1Kor 10,23-31 · Ap-

Csel 24,22–27
 17. csütörtök - 1Kor 9,16–23 · Ap-
 Csel 25,1–12
 18. péntek - Jer 1,11–19 · ApCsel
 25,13–27
 19. szombat - Lk 12,42–48 · Ap-
 Csel 26,1–23
 Szentháromság ünnepe után 10.
 (Jeruzsálem) vasárnap:
 20. vasárnap - Lk 19,41–48 · Róm
 9,1–8.14–16 · Zsolt 62
 21. hétfő - Róm 11,1–12 · ApCsel
 26,24–32
 22. kedd - JSir 1,1–11 · ApCsel
 27,1–12
 23. szerda - Jn 4,19–26 · ApCsel
 27,13–26
 24. csütörtök - Róm 11,25–32 · Ap-
 Csel 27,27–44
 25. péntek - JSir 5,1–22 · ApCsel
 28,1–16
 26. szombat - 5Móz 4,27–35(36–
 40) · ApCsel 28,17–31
 Szentháromság ünnepe után 11.
 Vasárnap:
 27. vasárnap - Lk 18,9–14 · Ef 2,4–
 10 · Zsolt 17
 28. hétfő - Mt 23,1–12 · 4Móz
 6,22–27
 29. kedd - 1Sám 17,38–51 · 4Móz
 9,15–23
 30. szerda - Jn 8,3–11 · 4Móz
 10,11–36
 31. csütörtök - 1Pt 5,1–5 · 4Móz
 11,1–23
 SZEPTEMBER:
 1. péntek - Lk 22,54–62 · 4Móz
 11,24–35
 2. szombat - Ézs 26,1–6 · 4Móz
 12,1–16
 Szentháromság ünnepe után 12.
 Vasárnap:
 3. vasárnap - Mk 7,31–37 · ApCsel
 9,1–9(10–20) · Zsolt 119,49–56
 4. hétfő - Mt 9,27–34 · 4Móz 13,1–
 3.17–33
 5. kedd - Mk 3,1–10(11–12) · 4Móz
 14,1–25
 6. szerda - ApCsel 9,31–35 · 4Móz
 14,26–38

7. csütörtök - Jak 5,13–16 · 4Móz
 14,39–45
 8. péntek - Mt 12,15–21 · 4Móz
 17,16–26
 9. szombat - Ézs 57,15–19 · 4Móz
 20,1–13
 Szentháromság ünnepe után 13.
 Vasárnap:
 10. vasárnap - Lk 10,25–37 · 1Jn
 4,7–12 · Zsolt 119,57–64
 11. hétfő - Mt 12,1–8 · 4Móz 20,22–
 29
 12. kedd - Ám 5,4–15 · 4Móz 21,4–
 9
 13. szerda - 5Móz 24,(10–13)17–22
 · 4Móz 21,21–35
 14. csütörtök - ApCsel 4,32–37 ·
 4Móz 22,1–20
 15. péntek - Jak 2,5–13 · 4Móz
 22,21–41
 16. szombat - Júd 1–2.20–25 · 4Móz
 23,1–12
 Szentháromság ünnepe után 14.
 Vasárnap:
 17. vasárnap - Lk 17,11–19 · Róm
 8,(12–13)14–17 · Zsolt 119,65–72
 18. hétfő - 5Móz 26,1–11 · 4Móz
 23,13–30

19. kedd - Gal 5,22–26 · 4Móz
 24,1–25
 13,31–35
 20. szerda - Filem 1–16(17–22) ·
 4Móz 27,12–23
 21. csütörtök - 1Kron 29,9–18 · Lk
 12,49–53
 22. péntek - Jn 13,31–35 · Lk
 12,54–59
 23. szombat - 2Thessz 2,13–17 · Lk
 13,1–5
 Szentháromság ünnepe után 15.
 Vasárnap:
 24. vasárnap - Mt 6,25–34 · 1Pt
 5,5–11 · Zsolt 20
 25. hétfő - Fil 4,8–14 · Lk 13,6–9
 26. kedd - 1Tim 6,(3–5)6–11a · Lk
 13,10–17
 27. szerda - Préd 4,(4–7)8–12 · Lk
 13,18–21
 28. csütörtök - Lk 10,38–42 · Lk
 13,22–30
 29. péntek - Lk 10,17–20 · Lk
 30. szombat - 1Móz 16,6b–14 · Lk
 14,1–6

ERŐS VÁR is published periodically by the Hungarian Conference in the Evangelical Lutheran Church in America, 18493 High Parkway, Rocky River, OH, 44116. Tel.: 216-961-6895. E-mail: tamasy.eva@gmail.com. Distribution by First Class mail. Editor: The Rev. Béla Bernhardt. Annual subscription: \$6 in the USA, US \$8 from Canada, US \$15 from overseas by air mail. – Az ERŐS VÁR az Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia lapja. Szerkesztő és kiadó: Nt Tamásy Éva és Gordos Judit. Aláírt cikkekért írjuk felel. Előfizetés az Egyesült Államokban évi 6 dollár, Kanadából évi 8 US dollár, tengerentúlról légipostán évi 15 US dollár. – Kérjük olvasóinkat, hogy címváltozásokat haladéktalanul bejelenteni szíveskedjenek. – Nyomda/Printers: Adkins & Co. Inc. 14541 Madison Ave., Lakewood, OH 44107. -- Minden levelezés. előfizetés, adomány a feladó pontos címe feltüntetésével a lap címére küldendő. Erős Vár, 18493 High Parkway, Rocky River, OH, 44116.